

които са сѣщи Божіи ѿа въздатъ совѣмъ напѣ-
 стены, кога оныѣ невинны сѣщества, които са оу-
 вѣрены на грижата на родителите, да са отхра-
 натъ по достоинството на челоѡѡка и слабата Бо-
 жіѣ, и въз които сѣщества посѣаха са спорѣдъ
 благодѣтъ та Всемилоствяго Бога сичките сѣмена
 на докрьте работы и на блаженството, ѿе въздатъ
 напѣстены да са отхранатъ въз темнота на непро-
 свѣщеніеѡ, отъ което излази злобата и злочесті-
 еѡ. Напразно Владѣтелиѡе ѿе кажатъ, чи вѣрватъ
 и са кланатъ Богѡ въз Троица, кога тѡи оукура-
 батъ сѣществоѡ Божіе, и не са грижатъ за по-
 коренныѡе и оувѣренныѡе тѣмъ народи, да иматъ
 просвѣщеніе, сѣз което да можатъ да стигнатъ на
 челоѡѡческото достоинство. Напразно свѣщенниѡыѡе
 и началниѡыѡе на вѣрата ѿа кажатъ, чи вѣрватъ
 и са кланатъ Богѡ въз Троица, кога тѡи не са
 грижатъ за вѣществоѡе и дѡха на оувѣренныѡе
 тѣмъ стада за пастѡѡѡе тѣхно, и са соединя-
 батъ сосѣз хѣврите сѣществителны и дѡховны, и
 оставатъ вѣществоѡе на разграбленіе на видимыѡе
 възцы, а дѡха на разграбленіе на невидимыѡе.

Порѡи слѣзны тѡеаха по лицѡѡе на преподаѡныѡ
 Ѣтарѡѡѡ, и сичкѡѡе сокраніе слѣшашѡе въздѡхнатѡѡе
 отъ дѡха Господна, тоѡа чѡдно откровеніе въз ко-
 еѡе видѣше сичката милѡѡѡе Божіѣ за созданиѡѡе
 свое, и порѡи слѣзны тѡеаха по лицѡѡе на сич-
 кѡѡе сокраніе. Послѣ пакъ начѡе да говори Ѣтарѡѡѡ: